

DOMOVINA

Izlozba 5. 18. in 19. dan vsakega meseca. — Dopolni naj se izlozijo polletni arhivirani in stare brošure. — Subskribent se ne vračaja. — Za izlozbo se plačuje vsakekrat po 10 kr. od germanske valute. Vreja za celo leto 1 gld., za pol leta 1 gld., za četrt leta 50 kr. Varnostna naj se poltja: Upravništvo „Domovina“ v Celji

V Maribor!

Kdo ne poma moč pesni? Kdo ne ve, kako važno stoji igra pesni v vsaki življenjski človekovi? Pesni spremlja človeka od nišli do groba. Mati poje detetu, da bolje zaspi in kadar nasejo zemljan-trupca k zadnjemu počitku, mu tudi poje. Če smo žalostni in tujeje veselo poje, nas takoj vane žalost in povrne se nam spet radost in če smo veseli tedaj se pa itak ne moremo vzdreti, da ne bi jedlo zakrkljati. In tako nam je pesni v vsakem daljšem razpoloženju prijatelj tovariš. Vredna je torej, da se pristojo poji in zlasti slovenski narod, ki ima toliko toliko lepih, krasnih pesni, da se mu more v tem ocm malokateri narod primerjati, ima pač vrhove svojih, pa je mlačivo poje. Refi smemo s njimi vspej, da je do današnji dan zamenjal — dokle temo so mnogobojna pesnika družila, ki skrbno, da se slovenska pesni mlačivo hit in mlačno po vseh pokrajinah slovenskih.

Odlično mesto naj vsaki slovenski posrednik družiti zavrača „Slovensko pevsko društvo v Ptuj“, kateremu je naloga, prirajati vsako leto na raznih krajih slovenske Štajerske koncerte v velikem obsegu. Kdor je ljubitelj bil priisten pri takem koncertu, pa pač nikoli ne bo pomislil. Tu se zbirajo Slovenci iz vseh krajev male znan domovine, tu se slišajo prajetji, ki se ne bi lag ve kako dolgo niso več slišali, da odnese našega voze, tu se prvič vemo zbirajo prvi in prvič je v vse Slovenije k veličastnemu zboru, ki z mnogim glasom oznanjuje našim sovražnikom, da se slovenski rod ne razpade življenja, da se ni izgubil raz znanjskega povzra, kakor bi hoteli njegovi zasledovalci, ampak da se od dne do dne

bolj zaveda svojih pravic, katere so mu tako dolgo krstili njegovi poborniki sovražni.

Tudi letos prirediti omenjeno društvo tak velik koncert v Maribor. Najto je že najlepši vri, katerega ima Maribor, najeta je izredna stajska godba broječa 40 moč in skromni odlič, ki se jo za to veliko narodno slavnost ustanovi v Maribor, to v zvezi z odlično prijateljsko družino napel vse sile, da bo ta koncert sijajen, veličasten, da bo vreden naslednik prejšnjega, da jih bo kolikor mogoče do nadkrijeval. Ogledalo se je že imponentno število pevkaj in pevcev, tako da se bo razpela slovensko pesni in nad 200 grl asnih dobrih, izredno iznajdnj pevkaj in pevcev po nemškem Mariboru. Itaj, to bo veselo, to bo radost, ko si bomo narodniki sagli hrustko v roke in si pripejati, da bomo vedno in povsed doberci za mili znan narod, da bomo vsakdar pripravljali, da vsaki zanj svojo srčno kri do našega kapljice, vsi kakor jeden naš! Iste Sloveni na nogo! Kdo je men, predi v Maribor, bal mi ne bo dole! Radostno se bo spominjal na veselo uru, katere je doživljal tam svoj roki, mej hrani in ta spomin ga bo krepil pri toževnem dobi za domovino in narod, povekral mi bo do naših pesni, da se ne bo zbal nobenega neprijl, ampak non-straheno koril se za naše narodno svetlota.

„Mi vsajemo in vas je strah.“ Da, strah vas je, vas sovražniki slovenskega naroda! To nam priboja vasa glasla, ki dolajo na vas potegne na to, da bi se nam izpolnili vsaki koncert. A zmeren se trudite! Mi se ne dremo ngnati v kraj rogi, ne — pač pa se lahko prevrte, kakor sila inna naš eler naši a krepki in bili narod v volji.

Množica prihajajočih godov iz vseh pokrajin slovenskih, utemo petje veličastnega zbora vas bo morda že prepričala o razliki posamičnih besedi: „Sloven gre na loč!“ Sicer nima ne bo mogoče prirediti svojih rojakom stajnega znanega sprejema, a sprejati bodo vendar, da se na slovenski zemlji, da v Maribor se ni vse tako nemško, kakor kade njega znanja lica, da le tvi v njem precejšnje število Slovencev, katerim njih narodnost ni doveta briga. Vasa narodna dolžnost pa je, razdajati slovenski, da mariborske Slovence razveseliti a svojim postvom in jo tako krepiti za našimjo borbo za svoj občinski, za ta težki boj, h kateremu nam je res treba krepila! Na veselo znanje tvoj v Maribor!

Ribištvo v Dravi.

Sr. Vid sile Ptaja dne 17. julija 1893.

„Domovina“ je že v obširnem članku poročala o tej zadevi. Da danes zopet spregovorimo o tej stvari, ima svoj poseben vzrok. Po obvestilu dne 7. in 8. maja 1893. l., pač ni bilo mišliti, da bi se Poljskani in Sturmovci mogli obhoditi naši tatvine. Kdo se je poudel na lica mesta in hotel tam oči in ušesa za to, da sta se g. dr. pl. Fichtens in g. pl. Pungar — seveda plenaristično tako bili nikiar prijatelji našega kmeta; to nam kaže že naš pesnik Mikler, ki ziti tudi v „Stari pravdi“.

„Po lica potegla sam Truh.“

A v lica ne bje grahč!

— prav politno epika, ko sta hoteli one kmeti razli tatvine v kmetijo spraviti. Ko je bila stvar končana, prišlo je zopet tatvni plenaristi na pomoč

LISTEK.

Šolska obiskava v Črni Gori.

Vrtil je in popel Milan Kostli, glavni učitelj.

(Dolge.)

Ko je spoznana naša, zahtevni vsi leri vli rite k bregu; a jih je i po 200 do 300 (lari). — Jako je zanimivo gledati, kako teče rila; a posebno, kadar jih izločajo. Tu je vrtil, krič, tu so razkrošili vrtili.

Itane plove; galeci, kosi in druge stvari se kriče nad kričevim potapljanjem se za rila.

Gled, zadržaja na voda kralji, zgori izokrajajo družine rila, zaginjajo se v volci kakor listi. Tam zopet bežajo zrak njih den, tri jurgje, kakor povelje kaže, a tu zopet pljuskne volka poevri in hoda bi, da smetne skor narba, ali znanaj njei trud. (V neki Zeti in v Slovščem blatu se razaja noka vati poevri, katena teli po 20—25 ok. — 3 P.) fantov.

Solaj se stari sluge rila v tomo; ne morejo se stari vol ni plati. Zgodilo se je odhajanje in caplajo; se nado, pa polje v odlojajo, pa za vrve in v dim. Blajar njeni, ako se predne maza, kakor se to dvaja pikaner-krič; tedaj se menda smejajo one, a dragej nos joni leri.

Solaj se pridržajo leri a prvaj veliki kmetinji in zaginjajo rila, pa k njini v foli; odvil jih vozejo k oči in deli jih po kilič.

Poleg vake lile dobi je kmetjopodnik: to namajo a rila in oči jih. Če dva dni jih vahnajo ven, zadržajo jih na vrve in obelajo pod strho v liti. V liti bi očaj in dim se vahnajo gori pa jih prosujejo. — Dveta tatvni je koren nalatiti rila v dim in ta tudi neevati. Od naših ljudj bi govorilo hito na tej sni stihli sovci!

Koder posluhi rila; potegajo jih z vrvi; bavejo v ladi. Otrd se razmaja ali naravnost v Skolar na trg, ali na Ripek, odkoder jih raznajo v Preraje in v Italjo, v Bosogovino in v Staro Šoljo.

Samo za pravo teh rib, kar se vrli o sobi ali na koplji in mozh, donata okrobn plenom poimenoma Balcan in Njegovan po 2000—3000 funtov.

Koder pride kak taje ali god na loviše, tedaj ga leri obhajajo a najlepšini rila; postreže, jedljajo ali kargi; a ta njih z drugo darom naprosto. —

„Evo leri!“ zate krajli dobi nadglodnik glavnemu nadležniku.

Prod prišlo od fovegnega kmeta na zlatu, neomajno bilo bilo je zlatu dora ljubita. Med njini je bil tudi kapitan in pop karulit.

Nekoliko njih gre prihajajočim naproti in sprejeda jih do lode. Pred lode je gremo; kajti preje je lila to prava hola. A poleg vake črnogorske lile je tudi gremo od fovegnega kmeta, omrežno z nizkim kamnjem, kjer črnogorci nahajajo svojo hrano; plavico, ri, jehnen in kremo. — Tu so šakali ostali prišleci.

„Pomoi nam Bog, bratje črnogorske!“ reče glavni nadležnik dopetili k njim.

„Ibati ti sroba!“ — odgovorijo ti na glas. „Ibati nam dolet! Čah smo, da prideli tati k nam, da zadilji tati malo deo, pa smo se zdeli, da čepno tati mi kaj; kor, v nadržje Gospodstvo, došli smo tati mi lode, in posal si nam ušlejša. A zdelo se je tudi precej otrok, pa nam je ljubo, da nisi bil samo nsa, nego si prišel tudi k nam.“ reče kapetan.

„Ia, pridel smo tati ven, da vidim tati vako deo. Pa bošeno h notri!“

„Kakor ti je volja, smo se mi misli, da pojemo jedo karo in rakpo.“

„O liti, prinesi ti karo in rakpo!“

„V nadržje Gospodstvo in tuje, reče stacionar in polje čelno rakpo. Tudi glavni nadležnik itajo poje, pa zame zlate kmeti.“

„A, ali pripraviti jedo?“

„Ne juna nikdar.“

„A kaj pravijo?“ Taš si čuden človek. Jar se morem ni doč, ni vrtati, dokler ne pokurim jedo smodice: a sromak sem človek. No-

ljena, toda brez slota. Srečno veljavo smo bili pri nas odpravili. In v najhujšem času so tudi v veliki skrajnosti ljudi srečno kot domer pripisali. Vselej tega je pa stato tolko v vrednosti po skotilo, da ima 40, ali tujci. Zato je tudi v Avstriji upanje skoro po vseh spetalo, da bi do-
20- in 10-kratno brez slota. To je menda tudi so-
danjega finančnega ministra zeli paporito, in go-
vori se, da samerava odstopiti.

(V Zagrebu) je danes in jutri velika med-
narodna dirka kolesarjev. 6. septembra bodo pa
održali kolesarji za staro in stare pridržali dirko
med Celjo v Ljubljano.

(Rumunji in Slovenci) so se začeli glasno
in javno pritoževati noper madžarskega nasilstva.
V Sibinji sbrani velikaški rumunski shod so se
odločno opoteli Madžarom in sklenili se je vsajeno
pospešiti v Slovenci noper narod, ki kaže tako
postopati v nemadžarski narodi na Opatovcih,
kakor Nemci v rumunji v Avstriji.

(Na Bolnogradu) je velika rušavica med
mednarodno rumunjsko in madžarsko prede-
valstvom.

(Staroslovanske ali gipskeške mahe
kajpiti, in kateri hodi dnevnik sam se rudi,
se so te dni v večjem številu nastanile v Zdrnu
za one katoliške cerkve jugoslovanske, v katerih
se po starodavni tradiciji maheje je v tem peči.
Take cerkve so v hrvaških Primorju, v Dalmaci-
ji in Istri.

(V Beču) so se pod avstrijsko vlado ku-
rtarne in gospodarske razmere vstopno združ-
le. Tudi promet se je, kakor nam odzivi po-
roča, na lovseni strani poravnal tako zeli,
da je n. pr. ob domovnega Nove volja hrvaš-
tini, kakor ob letnih na hrvaški strani.

Ogled po širokem svetu.

(V Belgradu) so volitve v Srbijo zgodno
izpale za vlado.

(Kupljakci pogodba) med Rimom in Avstrijo
se bode v kratkem podpisala. Ta pogodba utegne
pospeševati boljše razmere med tema veljavatima
državama.

(Rumunji vladi) trdi prede, kako bi pokrila
stroške za povečano vojsko.

(Francoski se vojske) v daljni Aziji v državo
Siamsko v zadnji Julij. Angličani samirajo globo-
ko se boje, da bodo Francozi na polnočnega
prvega moli dobili.

(Kotro nekaj obhajajo) je v nekaterih
mestih ob sredozemskem morju; zato se je tudi
v Avstriji ukralna velika značilnost, kar je za-
bolje avstrijske noper to boizen.

(Med Nemiljo in Rimu) je carinska vojska,
to je ob dritvi teptaje za avstrijsko blago in ene
ali druge dolebe francoski carini ali avstrijsko.

(Vojna med Francozi in Siamom) je ustav-
lena, ker so Siamci sprejeli vse pogaje, od
Francosov strajkane.

(Razsveta v Chicagu) je sicer dobro obisto-
vana; ali vendar se dvomi, da bi dohotali po
vstopniku pokrili velikaške stroške, ki jih je
njena pridrževala stala.

(iz Brazilije) prihajajo tako pogostoma
zelo nezgodna poročila o Slovencih, ki so se tje
preselili, da je greca. Torej Slovenci, ne v Brazilijo.

Dopisi.

Na Rusijske doline. To so vsem bili odli-
ski velični shodi na strankarjem shodi naših
nemurjev v Celji. Rusijske sprejete na tem
shodu so pravo izrazilo hrvatskih in zakletih na-
šli sovražnikov. To utegne doletene reze, kateri
najboljše juristično delo so menda te smiselne
resolucije, bočno nas, ki se razprijamo in vata-
jamo, nas, ki se navadno avstrijskega poklica, la-
mili čez vse svetovne našega naroda in skrbijo
za njega vstopnik napredek, v kot potajni in
ugotovitvi? Ne boji! Kar imamo, pridržimo, kar
nam gre, prilicemo! Vse gospodov od „Parti-
tuga“ so čisto nič ne bojimo in če se naši takšni
prazniš čini avstrijske, Razsvetle? Ne! Našli strani
so zakoni, kajpiti veljavo ali bomo mi, juristi-
kovi matero Slavijo, vodo pridržiti vzklop, va-
nim peklenimskim orisom in, to tem boji, ker po-
metnih ljudi sploh med vami ne imamo. Mi s

ponosom delamo za narod, vse vaše zahane nas
le žalijo in dalje opreza, vasi naklapi so hren
posamej, kajti, ker so nikakor ne morejo strajati
v razsvetljenosti in sicerem jedrom naroda, v ko-
jeja pogosto so namerjeni. Niste nas naklapi spet,
ne hote nas tudi belediti, to si izpametili! Rad bi
napravil posamezne točke teh namenov, pa o teh
nemamosti se mi ne sili umetno časa
truditi. Naj jih le vsak sam prouči in se naj
si svoj, kakor mi draga. Bomo nekaj vam na
svoje pokazali. Naki nemurjevi nas bočno nako
gospodari odšli. Smekno, ko so vendar tako
odvami od Slovencev? Sicer naj pa le stori, kar
militi, tem tenejo je bode potem Slovenci okle-
ni svojih rodoljubov. — Vsa, vti odskri rodolj-
bi, pa posebno, da nam priskrbite le prepo-
stih slovenskih trgovcev v Celji. Narod se
drzni, pripravljajo se rane rane za nagrome,
bravosimski nasilniki. Sani si jama kajpiti, sami
si hodi krivi prouka. —

Tudi Bog, da bi ta „Partitag“ vendar bi
oči odli vsem našim razpustom, kateri le sami
si toli ne podirajo tako kerkivce. Komar por-
sre za čast naroda, naj mi glasno odmore kaj-
„Sreji k svojim“ in spet „Svojiti k svojim!“ —

Od sv. Marjete nile Pnja. Kakor
lanko bode, hoteli je tudi letošnjak podru-
me družbe sv. Cirila in Metoda pridržiti iz-
na dohodu. Tudi potem volja je v ta namen sv.
Marjete nile Pnja. Zbudi smo se v nedeljo dne
8. Julija po popoldanski boji služni v isti za-
naga rodoljubni grup. Temo Mikela. Prišla je
ogromna množica potojega ljudstva, lojka po-
bila, prišla je pa tudi skoraj vsa slovenska gajpela
iz staroslovske Pnja, prijanzna Ornela in okle-
nje, saj nam je ja selvce tako ljubko sme-
ljalo na vrede nobe. Da se nas vti Šarnejci
tudi sprejeli, da so se našega prihoda veselili,
dokaž v to bila je v venci, cvetlični, gili in
zastavami (kieno odlična bila g. Mikela.

Slavnost priti-li so ljubni naši prvi a pe-
nijo: „Lapa naša domovina“! Ko so potihli
nili glasovi, stoji je na od-er vili naš pred-
nik č. g. ob Konrad Stanišini ter utegajočim
govorom posreduje prišel od daleč in lido in
množice razdeli namen danšnje slavnosti. Por-
darjal je, da naroda svojemu nismo prišli ne
zlasti ne srebra, pa so iskreno ljubezni v srcu,
kteri ni preostali, saj pravi naša pesem:

„Kaj naroda, da sinova srebra ne slita,
ljubezni gorota toš nekaj veja.“

Č. g. prednik dokaže, da se je slovenski
narod že od nekdanj tisti in mudi in se le vedno
tisti. Popoj enkrat segala je Slovenija tje g.
do mogotne Litave, kar nam vedno sloven-
ska imena tamošnjih selih, popoj gospodov
so kerkoteli daleč slovenski kneti, in na konene
samo stoli prišli ljudstva, da bočno pravi
tristotni naroda bili in nudi trpi tuden Gorota
pod gospodstvom Nemcev. Ustanovili so si ti
naki prijatelji društvo „Jelčana“, kterega si-
bolka je tekla prva in pravi v Prusiji. To dru-
stvo in nujen slovenskim materiam iztrgati
doci, natirali v njih venci čut in čut za slo-
vodomno. Pa je več, ustanovili so tudi društvo
„Slovnari“, ki ima v nabogo iztrgati sam Slo-
vencev tudi zoročno nako, nakopirati zemljaka
naka ter namenjati sam svoje priklade. Laho-
umetno je tonaj, da so ustanovili Slovenci pod
pokroviteljstvom blagovestnikov sv. bratov Cirila
in Metoda družbo, ktera nas brani takih slovenskih
napador, katera skrbti, da se naki otroci obnašajo
materu katoliški cerkvi, da se je podčujoje v veri,
kteri nas je Kristus naš. Razdelili je nadalje do-
lovanje te preimenoitve družbe in vabili k obli-
senemu pristopu, k jemu potirajo so se tudi odzvala
vrste podnabavce. Zaključek slavnosti bil je govor
č. g. prednik, prav. cesarju, pod kojega pokro-
viteljstvom so dobili vsi narodi pod njegovim
bratrom iste pravice, jednako veljavo. Modica
vzkliknila mi je trikratni živio in na slo naše
doheli so glasovi človeške pesni, ktero smo stoji
podskali. Prvi in petke poperali so nudi skupno
zeli posamej, napreduje so se vrelje druzbe
za drugo. Dr. A. Brum v napi je domoval, č. g. Buta
pa se, obetu rimskemu papežu Leonu XIII, ki
nas je spoznal slovenskih apostolov sv. bratov
Cirila in Metoda, ki je dohodi, da se av. boja
slušta se danes bode v slovenskem jeziku.
Moj dopis prelože se je ljubko pismo prijatelj-

nega našega ustopitka v dal. shodi blagorod.
gajpoda dr. Fran Jurtele, ki je tidi sadilna, tje
slavnosti prisostvovali, pa je tidi v duhu z nami,
kakor tudi bratje nam neposrednega gajp. Ho-
čevanja, kerkarja v Ljubljani. Posledje govori
mi je ledo področje orneliti, ki se je v ve-
likem številu odšlih naših slavnosti. Zvali
Pomo v toči smo se razšli s nado, da se kmalo
spet vidimo.

Na Rodoljpa. (Krosi) Že doli čim sam
je mudi, od kar smo praznovali predvečer 1. j.
4. Julija, god sv. Cirila in Metoda, dok bratov
slov. apostolov.

Ko je napoli mudi videli se so kmalo in in
tam po raznih gili skupaj, v mnogobrojnih
številah doli gromenje topov od več krajov,
da je bilo na prav pomembno za vsa vana va-
toga narodnjaka. Prav volji krosi bil je tik fane
cerkve na Cerkmariški, kojega se so videli
tudi naši vti domov peči, da so tankaj speli
vse lipi in ustrojni pesmi na čest našega
prvina slov. apostolov sv. Cirila in Metoda,
ki sta bode za svojem potovanju se tudi tukaj
rodila, ter kakor pravi ljudje v prijetnem kno-
viali postavili kapelico in nudi naše pradeke
lidi in krštevane.

Javno navzelo izrekano vama, ki so tako
sajno s krosi obhajali predvečer sv. Cirila in
Metoda. Vse na vama, doli cesarja!

Na Rodoljpa se nam poroča: Kakor
so dne 22. Julija t. l. v Ljubljani shodno prazno-
vali 300letnico slavnega mudi pri Sani in
Turki, ravno tako sklenili so Nemovčanje, da
i oni shod jednako vavajo, v spomin, da so bili
pri takihni shodi terti najhujšega sovraž-
nika. Zato tili je odločen dne 2. Julija t. l. V
družina vdelila se so slavnosti, ki so je vrlita v
sklepnem vavajo: Ob 10. in dopoldne slavnost
sv. naka v kapelki cerkvi, družica se je nade-
lele korporativno in v zastavi, popoldne sa-
pen tikt v Smolotov god pri Noveu Mestu,
kjer je bilo peči, prava zabava in ljudska ve-
selica. — Prijamo vreme in najpomembnejša
mladobila od strani družic, meščnikov in odli-
gnev občinstva, napravilo je, da je bilo to popo-
dne prav prijetno v hrastovem gradu, kjer se je
vavajo prva dila zavalal. — Dne 8. Julija t. l.
bila je druga slavnost. Velik predor pri sv. Ani
bize Mirne peči, kateri ima to postojnost, da bode
predor nad 440 v dolg, v svojo notranjost v
podski črke S zaviti in pošev navzgor v
precejšnji strmini ispejlan — bil je prate-
fenej doli srečno doletene. Natanko do in-
stancij podjetnikov stalo je, da se je od ob-
strani nudi predor v pravi točki odšli in
tako je predor prav ispejlan. V prastoro do-
boletvenega dila je 8. Julija občina slavnost,
katero se je od nemovske občinstva prav
mogoč udelila. V obče se mora reči, da bode
imela leonitika pruga od Goropela proti No-
veuu Mestu prav mnogo zanimivih naravnih le-
pot, med katerimi so bode posebno ta predor
odkloval. — V zadnjem času zgodilo se je pri
nas pa tudi mnogo žalostnega. V prvotnem
tozen bil je na mnogih krajih ogenj. Posledje
obhajalosti je oganj v Bili peči, kjer je posvetnik
Bartelj sam stoji srebreno smrt, popoj tega, da
je imel prav mnogo škoda. V Trebnjem zgodil
je baje prav veliki komec: poln seme in detelo
lustrina g. Ornela. Zbogaj je baje tili in na
drugih mestih nek odgojen zavavalec ogja,
kateri je neki tako dolen, da so hode na slo
navaroval družbo na ta način malčevati, da
povoz zalga, kjer so posvetniki pri tje družni
zavavovali. S tem srebila napraviti svoj družni
mogoč škoda. Pa žalostno, da se nahajajo taki
ljudje, halotno tudi, da zavavalec družbe tako
malavredne ljudi v službo pojelo, da si družba
za vse mogoče načine hodi konkarizati, samo,
da bi večje svote zanjele konkarizirali v svojih
bilih načinih. — Na nemovski gimnazij na-
pravilo je 5. in 6. Julija 9 dijakov-cenolevcev
maturo, dva s odliko, trije mudi povzpetljivi
izpit iz jednega predmeta. Neči se more, da no-
vovoski gimnazij, odkar je svoj razsvetlovanje
tudi odličnih mladih, ktero predskli 7-8 let
samo, vrlita v vsakom ostri napredek, so do-
boto obkrožila, vama ter 200 dijakov, ter je v napredu
kierit ne le novovoski občinstva, ampak vsi
Ljubljani in oblika doli jutne Slavija. S tem,

batelet na ljudski kol v Laškem trgu pomagaj si je s tem, da je nemilo užlo krupjo razpelo začetnikov tedi slovenskega jezika. Vselej tega pa se je vedela proti njemu divja gozda in de-monizacija, dokler so ga spravili iz Laškega trga. — In odaj se na „Juherskijski“ kolah v Štorki in v Laškem trgu ubija tedi pri versnosni zena neznanstvena nemilostna v glavo. O metodi tega poudarjanja pripovedujejo se skoro neverjetne stvari. Spominamo se pri tem, da je v mnogih ljudskih „Juherskijski“ kolah bil sam knesovski čar. Pristojni pravi takšno poudarjanje v ver-nosnosti, v interesu versnosnega vopje tale nemilostne slovenske duce, ki mora jokati po dru-gih volji obklevati se posameznih sveto, po-simo vije cerkvene urde, kaj postojajo pomeni na te razmere. Vidimo pa na tem vzgledu tudi, kako vestno in narodno zajejno glasila pod navalem masnih naših nasprotnikov.

Spodnje-štajerske novice.

(Promemba pri 4. duhovščini). V pokraj je stopil 6. g. župnik A. Pajmon v Štorki, kamor ga na povzročila 6. g. St. Turkak kaplan v St. Petru pri Mariboru. C. žup. J. Kostanjevec, kaplan pri sv. Marku poleg Pnja, ga k sv. Krištofu na Pohorju. Na njegovo mesto pride novomeški 6. g. A. Strakelj.

(Promemba pri sedmih uradnikih). C. sodnik J. Martinek v Štorki je premeščen v Brezico; na njegovo mesto pride novomeški sodnik T. Cajnar iz Laškega trga. Za sodnika v Gorjanskem je imenovan sodnik g. dr. V. Wagner v Beljaku. Za sodnika v Trebnju na Kranjskem pride žup. A. Klofutar, sodnik v Novem mestu.

(Vidiki Štorkenjaške). ki biva v stari-stih toplicah, so se na dan davno poklonili ka-rih 30 štajerskih Slovencev, ki so bili prav milostno sprejeti od preverjenih jugoslovenskega meca.

(Izpod Prešnja pri sv. Lovrenca). so nam poročila, da je g. žup. Ivan Pajl kol običaj v teharskih županih Korošcem. Tam so videli se mu vrednoti, kaj njegovi obič. svetoviti in jo pologne č njim proti svetoviti običajnosti za-stopa. — Ne bodemo mu danes odprli njegovih grobov. Svetujemo mu in, da naj naša pogleda v cerkev sv. Lovrenca, kadar je cerkveni ključar in bode naj naša prevladati, ker misli ne sme, da on in Korošec vasa.

(Štorki na ljudsko kolo) na Štajerskem našo velikost; delati koliki find bode za pokrajne tak stinskih potrovalov 1.1894 ogromno avto 1^a, milij. Počuj pa je vedno nemilostno kolauje tamo, kjer jih traja ni! Kam jazdrno?!

(Rajbavski štorki). je bila privedla v nedeljo, 23. pr. m. lep zabavni večer s petjem in govori ter plesom.

(Na Zelenih pri Vidnu) je knetički fant J. Vimpolčki s Štorki naklaj mladega nemškega krojača Benika. — Občini se je v tej fari 60 let stari M. Rogelj; pravijo, da se mu je bilo v glavi smatilo.

(Ljutomerški trg dobi nemško kolo), dobi jo nadj, ko se nida drago koloko potogijo, ki je bilo namenjeno trgu in obdici; tog sam dobi avto kolo, nemško kolo. Ali mar v trgu ni slovenskih otrok? Kaj je nadj Štorkenem poletni? Ali naj zidejane zove kolo matavjo? Kdo bode mogel toliko brezen prekaliti? Ali bode mar Nemci zadrevati samo s neznanostjo in? In koliko časa? Kje je le pravica na svet? Koliko časa se bode le nemškotatstvo na škodo Slovencev polpajmo? Slovenci, poslušaj, kajak ste v Gradci verjeli pomirjivim besedam vladom? Moj Bog, kam pridemo?

(Slovensko uradovanje). Ljutomerški okraj sveti se od nekaj let prvi, kar se tiče narodnega glajanja, kako poštivovalno delovali so na narod alihoči narodnjaki Krampi, dr. Predlog, dr. Ra-doslav Ilavski, dr. Anton Klemenčič? Zidali so narodno zavest in znanost, nekaj etal je kakor skala proti nemškemu nasilstvu. Razmere obične so se vendar pomeje na slebce. — Nemški duh naketih naših rajakov, proč tedaj s materinim jezikom, kaj vladu blašna nemščina, brati se ajh se mora mnogo živeti in umreči. Dopisnik tega dobil je naznaci v roke takovani „Hajnschlo-nske Prinsdijke, katero je krojačinja tudi v

ag radnikom in ljutomerskem okraji in ker se vsaki takli krojačar mora pri običajnem uradu prijaviti, glasio se potrdila nekateri županov takole:

Goschen: Ljutomer, 17.8.1886 Der Gemeindevorsteher Farkas, n. p.

Goschen Gemeindevorsteher Wernan am 19.12.1886 Serben n. p. Bürgermeister.

Goschen Gemeindevorsteher Wernan 3.3.1886 Sonaja n. p. Bismar.

Goschen Gem. Ant Slavatinson am 2.3.1886 Franz Kuhn 6. V.

Le „Hilf!“ naprej, slovenščina pa „bertar“ goji.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda na Te-harjski) shorovala bode dne 15. avgusta na dan Velike Gospičnice. Nastajajo vsopred prihajajo.

Besedno društvo v St. Pavlu priredi v nedeljo dne 13. avgusta t. l. ob poln 4. uri v keli nadaljni poizk v našejni. Sprejemaj se bodo tudi vsi tje in je priporočilo, da se bode v jami pri razdeljevanju mladih naših družov posebno odzvali na nle besedna društva. Vpisno voli odlic.

(Promemba pri g. notar Anton Svetini iz Vrnanske v Gorjansk).

(Velika nemška) pripetila se je t. t. m. na Pakt. Most čez Pako je zelo pokloniden in je bilo občino, da je prepovedano voziti čezaj, dokler ne bode popravilo dostojno. Vendar se je nekaj vovnikov vnelilo onemjeni dan, vzeti čezaj. Iva odšla sta srečno, drugi pa, Anton Zupan, vstopovstavlja sva, vidi se je in padel s vozom in konjem v zelo naravno vodo. Ker je visk vosti naravni mislo vladati so ga in rešili potopljajo.

(V Trbičevski) vladajo na prav barbarični odzvali. Ravatelj Trojita vede se gnezje, kakor kak turški paka v prejšnjih stoletjih. Človek brez srca, brez vena, postarjen je na čelo velikemu kdelu ljudstva, katerega smatra za svoje roko, dobo vedo, da ljudstvo je pot-petljivo, car pa je daleko. Človek se morajo jediti leže, ko premisljuje, kaj vas se da ustajiti in kaj samost tak človek učiti, kakor je rav-natelj Trojita, brez da bi bil kanovani. — Kar se misle občinske volite, bosti na divji šlovi nad vse, fe le kolikaj pa slovenskim doli, samo, da vrenosti prigor, da je potirica lujala od Turka. — Vedno je bilo v naradi, da je smelo vasa ljudstvo pobirati odpadke od prvenga in jih rešiti za svoje potrebe. Ravatelj Trojita pa je to sedaj prepovedal in pusti te odpadke, kakor tudi trošeno kavejo, ki se jo poprej omo odhajajo revnim delavcom, raje pokončati, kakor, da bi shogo ljudstvo imelo kako korist. — Pri volitvah na občino segal je v postelje in pustil prepeljati na voliče bolnega Blaža Mrlin, da je glavoar saj. Moč bil se je takrat sva prehladil, tako, da je mogel celo pri občni Knappu iskati zdravja, katerega pa sicer ni našel, kar je prevel obhajlen. Torej muhi, katerevni je takorekto rav-natelj pobiti smrtne kal v telo, ta lezevisti človek zdravje bolnikino (Krankenschicht). Zoni njegovi pa odleguje pri trošeni kis, katerega je revica vedno dobivala za male novice, in ga raje vadi. — A mers fe davno ni polna. Lasko leje jo po nepravdnosti in brk ko ne tudi radi neznanja rav-nateljevega zgrozilo nad 200 vagnov, v vrednosti 20.000 golinjarjev drobnega premaga (Juss und Grieskohle). A družba brk ko ne o vsem tem nič ne ve, ker drugje ne verjamemo, da bi pustila to tako pri miru, ko pri delavcih pazi na vsaki nedolgi. Ravatelj Trojita pa zna tudi mlajši otrovna zveči na drugo. To po-kazal je posevno a neki priliki, ko sta zgrajda dva človeka jeden manjših uradnikov in jeden knap Nijevno. Takrat zaskanil je vso stvar tako, da bi bil kriv oči uradnik, ki so seveda ni mo-gel več zagovarjati. — A se tudi to je svetica od nešteti dejanj rav-natelja Trojita. — Še ni dolgo, kar se je pripetilo vevobpojki slučaj, a do danes fe ni sodne vevobpojki in ljudstvo ti-homa smere, da ni pravice in da so postavke in se revica, mi pa mislimo: kjer ni tofarka, ni sodnika. Godilo se je takole: Pred jarno bi se na pahi (Hilflich) nahalen stavljati le, ki se rešil v jami. Te pae porivale so ženske. Pred jarno našel takovaniem ognjčim bode so se nekakšno odhajati, kar pride paznik rav-natelja in zakriči:

„Ne bodefe fe delati!“ Ženske preplakane porivale so hitro vevore naprej le nemreka fe blata, da se je prevrtil jeden po in potel tri ženske na ono ognjčim v ognj. Jedna Marija Singer je prvoj „revica, druga pa se smrtne opotila. — A kakor rečeno, do danes ni sodne prelovrke. Ravatelj Trojita pač ve, kako slabo je umreči, da si trha prišati. — Mi pa prismo: da fe ni človeka, ki bi povladil pri dratje svoj glia, na shogo tadevno ljudstvo in svetili delovanje lezovnega človeka. Ako knec drevotajnega stoletja človeka, fe tudi radiklo, ko kna doko in tolo, so najje tofiko zaskotne v deli postarab, potem se ne bodeimo, fe je tofiko „Hilfshor“.

(Zlate malo) daroval je v nedeljo 27. julja vsa, čast, gospod Fran Rath, župnik franze-halke. Cerkevni gvor govore je pred, gospod dr. Lavoslav Gregorc, kanonik in župnik v Novi-cerki. — Gospod zlatomstoli fe je jako čil in zdrav, ter mu val da vasa helimo, da mu sili Bog doli fe mnogo, mnogo let!

(Častni občino) izvela je občina francka pri Mariboru nekdanjega svojga mo-golnega in jako častnega župnika gosp. dr. Rasko ob priliki, ki je dne 27. julja t. l. obhajal kol župnik pri sv. Lovrenca na Dr. polji šteto malo, ter mu ta dan za doprajaj izvela častno diploma.

(Obhajanje). N. Velikavro čast, podobil je našemu rajaku gospodu rav-natelju pri c. kr. namostnitvu v Gradcu in oznamkom svetovalec Jofia Kragin vitički kni Fran Jofefovna vasa. Gospod Krag je sam knetički stavlar, porojen v Žalpeju v Štorkenem okraji. Pred njegov Martin je občinski župnik in Polaj (dekanja Koželj. Oj, srečna vasica, ki nam je dala dva moznika mra.

(Slovenskim učiteljem). V Osnovi je raz-pisano učiteljsko mesto v tretjem plačnem razredu. Opozorjajo so slovenski učitelji, da se učitelja mnogotrovnost kompetence. Kompetence prajo se imajo vitički do 15. avg. 1893 pri krajem šolskem svetu v Osnovi.

(V Marjane Celje) (Marja-Zeli) na gornjem Štajerskem, zagnanosteljo boljo pot v Avstriji, polje posevni voljo po tako mladni ceri, ko de-moj fe nikoli, v petek dne 11. avgusta 1893, povoden vseh rimskih svetoznosti dne 13, 14, in 15. avgusta t. l. Vsi naši listki dobivajo se pri dr. Hilbaja v Celji.

(Razširilo se bode kolo), in sicer drevotaj-rodica v St. Petru pod sv. Gorani na 5 (5) raz-redu, enozarodica v Koprivnici na 3 (3) raz-redu in enozarodica v Štorken na 2 razredu.

(Iz Brezja nad Mostjimi). Druge „Novinca“ upoštevaj moram tudi jaz nekaj od nas. Prihajaj k nam v tofiki uradija, a nikdar ni kaj čitati iz naših krajov. Mislite morja tamo v Celji, da smo takaj sami zaspali, a tamo ni tako. Kdor je bil 4. julja na življenjem krivci, je gotovo trčil, da Morje se ne imenjuje zastonj narodni trg. Zdalpaž smo kras, ki je delal čisto vsi gornji Štajinski dno, poleg pa so pokali močnjari in se zalagaj ustavili opej — vse na čast sv. Cirila in Metoda. Mozniki prvi pa so pol krasne slovenske pesmi. Najlepša je fe bila ona „Od stavre levrak“. Pri tej pesmi čutili si vao go-dovino nazvata trpičnega naroda, a ob jednom tudi moč, ki mora razbiti javno tajstvo. — Lepa brava vasa, ki so se trafilci, posevno posevnikom, ki so dali vse potrebno na kras in perosni za mlaj petje. Da se vidimo ob leta?

(V Plajji) ustrelil se je 31 let star solidator dr. Čuček a naradi nekateri ljubini.

(Vahle) k slavnosti, katero priredi Slovensko pevsko društvo v Plaji v nedeljo dne 6. avgusta 1893. leta v Mariboru v tem redu: A. I. Prihod v Maribor s posevno vlakom ob 9. uri 26. misli dopolniti. Častita društva in gnezje grevdi takaj na slavnosti prator pri „Gamlincau“, kjer bode sprejem in postav. Z. Ob 10. uri sv. misla v Alhija cerkvi. S. Ob pol 11. uri glavna pevka raje v drevni pri „Gamlincau“. B. Skupni obid ob 1. uri; kuvrt stane za čisto i gold; ob obidom avra gold. C. IX. valči šlor ob pol 4. uri po-poldni v drevni pri „Gamlincau“ s sledovim vspevdom: I. Poudar prelovdnikov. II. Porčilo tajna. III. Porčilo blaginja. IV. Porčilo ra-čunskih prajdnikov. V. Volitev av porčiloa A. odziva in računskih prajdnikov. VI. Rasti

nasveti. D. Veliki koncert, se sodelovanjem polstovitelne godbe prijetnega glasbenega društva pod vodstvom kapelmajstra gosp. Franca Haranga. Vpovedi: 1. Suppe: Overture, (Wie irakelt uns Glück); 2. so Vek: Vesperti, (Slovensko golo); molki zbor: 4. Hek: Valcir; (Na vink); molki zbor: 3. Struna: Akademische Dirger; valček; 4. Ant. Nedred: (Nanj v planinski raj); solisti zbor: 3. Rubens: (Arja iz opere, (Le Domino noir); za log. 6. dr. Benj. Iavric: (Kdo je mar); veliki molki zbor s tenor, bariton, basomno in dve trombe-spremo ter 4. spremljevalna orkestra. 7. Struna: (Loutchen); polka franco. 8. Fran. Gerold: (Zeno polje); molki zbor: 9. Meyerbeer: Veliki potopni v operi, (Hugenotti); 10. dr. Gust. Iavric: (Soran na dan); molki zbor s harmonizacijo. 11. Gleimer: (V doljari); polka mazurka. 12. Ant. Forster: (Ave Marija); istrigirani molki zbor iz opere, (Gorodski slavci); spremljevalna orkestra. Začetek točno ob 8 uri popoldne. Vstopnina: a) za osebe 1 glj. določlj. 3, osebe 2 glj. več 3 glj.; b) polprijatelj 1 glj. določlj. 3 osebe 1 glj. 50 kr. več 2 glj.; c) knete in dvorje 30 kr.; d) pedit in perke so prosti. Vstop imajo p. a. bastili tudi, posredniki in vpeljni gostje. E. Po koncertu prosta zabava s pejem in plesom. Pri prosti zabavi nastopajo posamezni godba društva. NB. Bastili prvi in perke se prisojo da se gitoro in polstovitelno delo glavne perke vaje, kajti le takim delo društva tudi nastop pri koncertu. Vsa častna društva in gorte se prisojo, da se poslužujejo izključno le posebnih vaj, ki bodo vuzli iz ljubljane in nazaj jako ugodno in po ceni.

Polarna beseda: se ozirje pri Velikonočju. Po prepiranih stih, imela bodo slovensko poljevinje — žreli!

Kranjski okrajni nastopi: o katerem se ni vedelo, ali je krep ali voda, vidi je narodjaki v c. kr. okrajni solski svet. Dobro! Tudi tu ta okraj je nak.

Prememba pri užiteltvju: G. J. Farkal, načelnik v Cerkveni pri Prugu, je imenovan načelnikom v St. Vidu poleg Pruga. G. Mart. Brizjak, podbeljni pri sv. Antonu nad Kapfenburgom, je dobil užiteltvjo službo pri sv. Roku. **(Zavna slovenskih užiteltvjskih društev):** zboruje 16. in 17. avg. v Mariboru s slovenskim dvornim zborom: 16. avg. ob 3. uri popoldne siva upravnega odhoda v državni ob, ob 8. uri zborovanje odpovedno v isti prostori. 17. avg. dopoldne postranske sive za Slovenske spomni nek. za užit. vinarstvo; ob 12. uri skupni obed pri (Gambiriz). Popoldne glavni zbor pri (Gambiriz) in druga siva odpovedno; zvečer zabava s godbo in pejem.

Druga slovenske novice.

Pri obnem obnem družbe sv. Cirila in Metoda v Solani na dan 26. jul: je bila obdelana mnogobrojna. Določeno je poudarila na kolo dvoru gospodina Marčeta in župan Marčeta. Določa je svatila: (N-gre); mnogobrojno obdelavo je obdelala s kurnimi žiricami obdelavalo; gospodstvo se določa kipe. Trg je bil razno s zastavami našljani in postarjen slavoški s napisom: (Vam, ki ste naši). Zborovanje se je vršilo v najlepšem redu. Predsednik je izvoljen spet najlepšemu c. v. prof. Tamo Zupanc, v odmor pa vsi dosedajni odobniki, samo nasmeto g. dra. Tavčarja je izvoljen c. v. arhivar Anton Koblar. Navedenost je bila velika. Zastavo je bilo tudi mnogobrojno zastopano. — Družba je ob naslednjem letu lepo napredovala. Število podružnic je ob 160 na 123 poskočilo, posebno se je število benških podružnic: pomnožilo od 5 na 23. Vseh članov ima družba okoli 12.000, med temi šteje vrh benška armada okoli 3.000 vrh družben. Določeno je imela družba tudi hudi 16.000 glj. strokov bino 15.000. G. kar dolge družbe, je nastala 60.000 glj. imela pa 45.000 glj. vse v blago šolsko nameno. Zivita: — Po zborovanju bi se na lepo oklebanost vrta gostilne gospoda Marčeta skupni obed. Pri obnem povedalo se je marširajo, kar tudi narod slovenski. A pokazani pa se je lepa složitost in edinstvo med vsem stanov in poudarila družba, ki je vsem priljubila iz vira: Da bodimo edini

in dolgono vsak po svoje za nati, trpinčeni narod. — Dal Bog! — Dajle poročilo petajvino ob svojem času.

(Kranjske delale predsednik: g. baron Hein je službeno pregledoval pokatore kraje po Dolenjskem. (Agr. Tagblatt) poročila o novem predsedniku, da ne postopa objektivno (stavarno, nepristransko) s političnimi uradniki in da boše ineti na ravnanje ljubljanskega užiteltvjskega slovenskega nemotnega profesorja Lihartsa. Čudno!

(Prvo slovensko izjavje prve slovenske gimnazije: je izjavje o kr. državni niže gimnazije v Ljubljani, skupje pod vodstvom ravnatelja Fr. Wieschajsa. Lani je bilo še nemško, lani je pa, kakor zaved samo slovenski. V avrodo ima spje prof. Stritofa o „metodihvaku pouku nemščine“. — Za urode članka ima tudi poročilo, nemške gimnazije slovenski spis in oas ljubljanske viže gimnazije ima pa nemško in slovensko razpore. — Vse dolo in temeljno, avrodo v tisti.

(Lah. Wochenblatt): popred „Tagblatt“ je postal valod solice. Lari je tako grdi Slovence kakor „valtoriti“ in „Tagesspitz“. Ker pa v vladnih jahi ni več dovolal sva, postali se je.

Solska poročila: Škotelejsko letno poročilo ima na belu zolit primenen spis nameraj zgovorniki spje Škote Lake in perasa g. užiteltvja Kranjske. — Letno poročilo kriške ljublske ima primasa poročilo obliki zborov odobne solske delarne, kateri je spisal g. užiteltvja Rozman, vodilni je doleno. — 12. letno poročilo odobne naselbanske šole ima pa avrodo spje kmetijske podružnice, ki poročila avrodi naselbani ameriški tri. Prijedaj je tudi pregled meteoroloških opazovanj v pretekli ozletni dobi. — Mokronoska dveterozrednosta je izdala letno prti tiskano poročilo. Na belu ima lep spis nadbeljniha Ravnikarja o pokopnem nadbeljniha Potokarja.

(Suka solska poročila): Določa nam je več tiskanih letnih solskih poročil kranjskih dveterozrednic, ozetno s ljubljanske. Vsa so sestavljena pravilno, pregledno in v pravilni slovenščini; toda skoro pri vseh pogrešamo primernih uvodnih splov; toda brez teh pa tudi letopisi naložijo v vsemu priderek „soli“.

Ljubljanske okrajne užiteltvje: je voljo za svojega zastopnika v c. kr. okrajni solski svet g. obelja J. Bartelja v Smarčnem pri Ljubli.

Polari v trebanjski lari: za Dolenjskem, ki so bili napravljeni mnogo škodo, so vendar preobdelali; ljudje obeljo, da jih je bila izboljšana skorajvredila. — (Ljudje tudi po drugod po Dolenjskem trajo nemne besede, da boše zdaj tu, zdaj tam gredo).

Vinarstveni kriškega sedoljanskega okrajn: naj vlagajo petsto za denarne podpore iz svote, katero je kranjska hranilnica dovolila, pri kmot. podružnici v Kriklem v šoli od 1. do 15. avgusta, vsak dan od 8. do 10 ure dopoldne.

Proselni vlak: Na mnoge bolje določili se je za leto še jeden poselni vlak pridniti po smičani ceni v sv. Valjeze, dne 2. septembra t. l. Tudi to imel enaki vuzji red in cene, kakor pri letnaki. Odbor za potovanje v Ljubljani Marjuz trg št. 1.

(V Radolahi: bode v torek 15. t. m. ob 4. uri popoldne v „Aradina društvu“ ustanovni občni zbor okrajne poljevinje, katerega sklopije v spoznavanju s domoljubi v Radolahi, (Zvona slovenskih posojilne v Colji), zastopane pa g. J. Lapajna, tajnik okrajne posojilnice v Kriklem.

(V Radolahi: je na svojo potrojo premeškal iz Prevoj pri Brodu okrajnopoljevinje, g. dr. A. Roman.

(Molčanška gorda kriška: in odobno oglašeno poročilo naj bi se — kakor jima naš dopisnik poročuje — združili v eno samo društvo, katero naj bi sprejelo slovensko poljevinje. S tem bi društvi krepkajši postali, ki bi dovali in se prikupili vsem zavednim narodnim meščanom in drugim domoljubom.

Borila: Kranjska hranilnica je spet veli kreditno darovala 500 glj. kmetijski podružnici v Kriklem za vzdrževanje in obdelovanje spnih nasadov ameriški tri. — Večelagorjena spja J. Hoberzavja v Kriklem je naklonila 50 glj. podpore molčanški šoli v Kriklem.

Dijalsko društvo „Sava“: ima 13 t. m. v Kostanjevici, 15 pa v Breževih veselice s primerno besedo.

(Problejo na breznostvna posojila: za nas sed mudi vinarstvo je treba do 1. sept. vlagati pri določnih okrajnih glasbenih, kjer se dolo potrebni obzari, po katerih se naraajo te protje sestavili.

Ob. Radolahi: na Dolenjskem se bode po dolge obnavljanji vendar prišlo s skladno tako potrebna nove šole, ker se je vendar dolalo in se krepko primeno zemljajo za vsaj pripravno prostora. — V Leskovcu pri Kriklem, v tej najgobji lari na Dolenjskem, je vendar c. kr. delni solski svet dovolil, da se ozvoti še paralenli razred na odobni hranilnici.

(Toda: je petokotk 22. pr. m. okoli Skopje nastopi Radolahi na kranjski strani.

(Na delalni kranjski vinarsti, sadjarji in poljedelski šoli na Gracu pri Radolahi: na Dolenjskem prišle se nove šolske leto 1903/04 s 3. novembrom t. l. Početi jajo se slovenski, traja dve leti, ter obseva sledeče predmete: Vseuk. slovenski jezik, zemljopis, računstvo, geometrija in geometrično risanje, risanje in praktično risanjevstvo, fizika, kemija, fizikalno, rastlinstvo, risništvo in kmetoslovje, poljedelstvo, rastlinstvo, vinarstvo, kmetoslovje, kmetoslovje, kmetoslovje, sadjarstvo, sadjarstvo, sadjarstvo, sadjarstvo, petje in slednji nemški jezik kot neobligaten predmet. Pujgi sprejeto je to šolo so 1. da pri trloj stopa v šolo stariši otroci v arniti. 2. da je prošnje dovolil 16. leta, le če je kdo toleno posojno krepak, sprejme se tudi po dovršenem 15. letu; kadar je pa še 24. leto dovolil, se ne sprejme več; 3. da je prošnje s dolnim upstvom dovolil osemno (ljublske šole ali 4. da je obeloval kako meščanski ali srednji šoli, kar mora dokazati s posojeljskega tečaja sprijatelj. 5. da je toleno splošno priznavati zavalna kmetstva dol brez posojne tečaje, ozetno, da ni toleno poboljšani. Očeni dobjo v zavodu stanovanje in hrano, ter plačajo za to 9 glj. na mesec; solnina znaša 20 glj. na leto. Gospodarjem, kateri belu svoje gospodstveno namenoje sive v kmetijski šoli strokovno izobraziti, pripravoma ta narodni domski zavod najgobje. Te ozetno posojnik vinarstvo, da se ta njih sinovi temeljito ameriški kultur priučijo.

O Četelških topilach: bilo Brede na kranjski strani se nam poročilo, da so od leta do leta bolje obdelavane, ker so vedno pripravnejše in ker se njih naložila bolj sploh vlahi.

V Vipavi: se je uravnilo „kmetijsko in obrtnjakiho bralno društvo“. Šolati je, da bi se tudi drugod začeli obrtniki družiti in spoznati kmot. podružnice „Obrtniškega občnega društva v Colji“.

(Letini: se je vendar valod izdatnega poljedelskega dolja na bolje obrniti. Ljudje so si oter manjši tla pridobili, kakor lani, pa priokupajo več druzih pridobitev; kmetopija in kmetje. Sedja bo še dolaj posojno željevi. V vinarstvih bolj kade; le po mndni tri bledi, mndniti ker ne najoje vraga potrebneja hrata v zemlji.

(V Velikovu: za Končnikom ustanovila bode družba sv. Cirila in Metoda slovensko dekliško šolo, v ta namen je še bilo kupila.

(Gvarstveni „Sole“ g. A. Gaberlehi: si je omislilo lastno tiskarno. Tako je prvi! Slovenci se morajo tudi pelati s obtem.

(Trilsko mesto: bode imelo v prihodnjem letu pri milijona primanjulja, katerega bi liberalni laloni radi s novimi davki pokrili. Taki so. Velno nakladajo tudi slovenskim dveterozrednicam nove hravnine; tri tega pa njih jezik imenujejo „ekskavifit“, t. j. tujekami. In vendar se je v Trstu prej slovensko, kakor lalno gorenje. —

(Bralno društvo v Ribnici: pridni v nedeljo dne 13. avgusta 1903 v gostini gosp. Puhca v Ribnici svoj občni zbor in veselo.

Druga avstrijske novice.

(Nadvojvoda Karol Ludovik, brat našega poveljstva vladarja, je praznovat avg. 03. rojstni dan.

(Državni zbor: bode hude napuščeni, kakor pijejo liti. Nam so se vili verjetno, ker bi vialo ne bila četo nič na boljsem.

(Zlati novci: nam ne bodo še tako hitro po lepih roljah. Vpjala se je pri tui zlatu ve-